

(4), (5), (6) ਅਤੇ (7) ਧਾਰਾ 22C ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਮ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ PLA PUS ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ, ਬਰਾਬਰੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅੰਤਰ।

(29) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਮਪ੍ਰਗਡ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1- ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ, ਲੋਕ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਥਾਈ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਜੇ.

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸੀਆਰਏ ਨੰਬਰ 2009-2012 ਦਾ ਐਸ.ਬੀ

ਸਤੰਬਰ 12, 2013

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - S.376 - ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - S.215 - ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 - S.114A - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 366 ਅਤੇ 376 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ - 376 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੋਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ - ਇੰਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਹੋਲਡ, S.215 Cr.PC ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 215 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.3, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਇੱਕ

ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰਾਜ਼ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ 15)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਮੋਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.

(1) ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 01.06.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.') ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਆਈ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਦੀ ਜਵਾਨ ਧੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਜਨਮ 13.3.1994 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2009 ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਮਨਜੀਤ ਨਗਰ ਵਿੱਚ 8 ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ। 19.6.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਐਲ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੈਨਸੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਨੈਨਸੀ ਦੀ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਰੂਤੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਿਆ। ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੜਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂਐਲ ਨੂੰ 1.1.ਜੀ ਫਲੈਟ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ।

ਉਥੋਂ ਉਕਤ ਦੋਵੇਂ ਲੜਕੇ ਕਾਰ ਸਮੇਤ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। 22.6.2009 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। 22.6.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ। ਉਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਆਈ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਵੇਗਾ। 25.6.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਲ ਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ 'ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਲ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਕਲੋਨੀ ਨੰਬਰ 5 ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2. ਯਾਨਿ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਆਈ. ਦੇ ਪਿਤਾ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਭਾਵ ਐਸ.ਆਈ. ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਚ.ਸੀ. ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਬੋਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੀਮੋ Ex.PO, ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਮੀਮੋ EX.PH ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੀਮੋ Ex.PJ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸ਼ਨਾਖਤੀ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਫ. ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ P W2 ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ EX.PL ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। "

(3) ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 207 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਧਾਰਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(4) ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 366 ਅਤੇ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(5) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਗਿਆਰਾਂ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਲ.-ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ; PW2- ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ FIR ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; PW3-ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗਵਾਹ ਹੈ; PW4-SI ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ; PW5-HC ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ; PW6-ਡਾ. ਹਿਤਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਰੇਡੀਓਲੋਜੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ; PW7-ਡਾ. ਅਨੰਤਜੀਤ ਕੌਰ, ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; PW8-ਡਾ. ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਜਾਂਚ; PW9-ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਕਲਰਕ; PWIO-HC ਰਾਜੇਸ਼ ਸਿੰਘ; ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.-ਸਵਰਨ ਕੌਰ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੈੱਡਮਿਸਟ੍ਰੈਸ, ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ, ਲੋਕੋ ਸ਼ੈੱਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(6) ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਟੇਅ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2, ਉਸ ਦਾ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 1-ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; DW2-ਗੁਇਜ਼ਰ ਸਿੰਘ; ਅਤੇ DW3- 0m ਪ੍ਰਕਾਸ਼।

(7) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.07.2013 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 19.06.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਕਰਿਆਣੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਦੋ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 164 CLP.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 19.06.2009 ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਰਹੀ ਅਤੇ 25.06.2009 ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕੂਟਰ, ਬੱਸ ਅਤੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਭੱਜਣ ਜਾਂ ਰੱਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਚੁੰਗਲ

ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਵੀ ਸੱਟ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ। ਤੰਦੂਰ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵੀਰਜ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2-ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਕਾਰ ਦਾ ਨੰਬਰ ਜਾਂ ਰੰਗ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਭਜਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਫਲੈਟ ਦੀ ਲੋਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਥੇ 27.06.2009 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਤੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੌਣ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ2-ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ3-0 ਐਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦਾ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਭੈਣ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(10) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 215 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜੇਕਰ

ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(12) ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(13) ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"114A. 1[ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ।- ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਈ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ (g) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮਨੋਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।]"

(14) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਕਿਊਟਿਰਿਕਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ

ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(15) ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰਾਜ਼ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(16) **ਦਿਨੇਸ਼ @ਬੁੱਢਾ** ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਬਾਸੀ ਵਿੱਚ , (I) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

(17) ਭਾਰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸੱਟ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਬੱਝੀ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝਿਜਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਦੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਮਨਘੜਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਜਾਂ ਲੜਕੀ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ"

(1) ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 1267

(17) 25.06.2009 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ 26.06.2009 ਨੂੰ ਡਾ. ਆਨੰਦਜੀਤ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਸਾਇਣਕ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਨੀ ਦੇ ਸਵਾਬ 'ਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ DW2 ਅਤੇ DW3 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮਾੜੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਲੜਕੀ ਸੀ। . ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਆਮ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾੜੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ~ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(19) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 25.06.2009 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .2009, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕੁਤਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਵੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਮਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ**3372/HC ILR—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ